

Tellus.



Organ för M. I. S.

Ur Innehållet.

Telesateliternas gränslösa
möjligheter.

" Jag har motvilligt gått över"?
(Parapsykologi.)

Säreget monomet i Vegeholmsskogen.

Tallkottkörteln är vårt tredje öga.

U.F.O. Rappoter.

Vår gåtfulla värld.

Red:
S Svensson

Nr 1
Sep.

Ärgång 3

Pris .
1 kr.

Hrrmm---, HSW Ojsan, Ach , vänta sådärja Jo
Hej på Er alle sammans. UFO intresserade,
och medlemmar i Malmö Interplanetariska
Sällskap. Ja jag heter TELLUS, och har tid-
igare varit i tryck. Det är tio år sedan
Minns Ni?

Ja just de, i två år höll jag i penna och
bild, då mina medskribenter Gallax och
Orion övertog alltsammans, för att som Ni
vet bara försvinna ut i periferin. Så det
har inte funnits någon som tagit reda på,
eller omtalat vad dom där M I Sarna har
för sig. Detta är en av orsakerna till min
bortvaro. Men, på styrelsens och många
medlemmars önskan är jag nu här igen.

Som synes, så är det lite knaggligt i början.
Med nya krafter, och nya förhoppningar önskar
jag helhjärtat, åter sprida intressanta stoff
av händelser i vår tid.

Som förmedlare av detta, önskar
jag hjälp ifrån Eder, med tidningsartiklar
referat, och översättningar, om sådant som
är av intresse för oss alla.
Tredje gången gillt brukar man säga, så det
är bara att sätta igång.

För detta Edert intresse och
goda vilja ska jag tacksamfylla mina sidor.

Med vänlig hälsning.

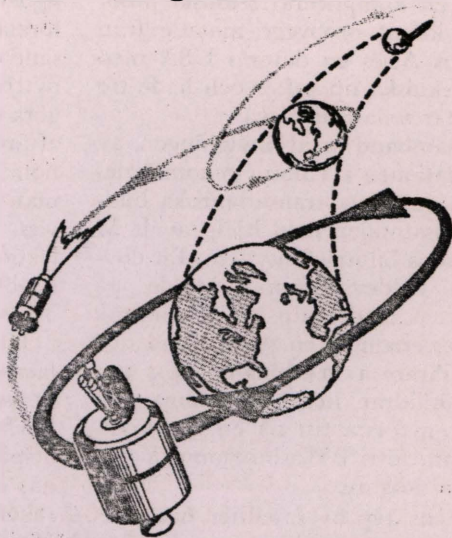
Tellusredaktionen.

Satellitdiplomati. Nästan lika imponerande som det nya kommunikationssystemet i sig självt är det sätt på vilket det drivs och administreras. Det är fråga om ett stort upplagt internationellt samarbete som verkligen visar vad samverkan över gränserna kan betyda. Ett speciellt konsortium, International Telecommunications Satellite Consortium (Intelsat), är huvudorgan och svarar för satellitsystemets underhåll och drift. Men de olika jordstationerna ägs av respektive land eller av privata företag i dessa länder.

Sverige, Norge, Danmark och Finland har en gemensam jordstation, placerad i Tanum på svenska västkusten, 35 kilometer söder om Strömstad. Tanum valdes med tanke på det centrala läget i Norden och därför att det är en av de få platser som inte störs av radiolänkar. Den 3 december förra året invigdes stationen, som fullt utnyttjad kommer att ge de nordiska länderna 110 gemensamma satellitkanaler över Atlanten.

Den investering som varje Intelsat-land gjort är avhängig av i vilken grad man räknar med att utnyttja Intelsats tjänster, och i samma grad regleras bestämmelserna inom organisationen. Därigenom dominerar det amerikanska medlemsföretaget Comsat, som svarat för 53 procent av investeringarna, och följaktligen ensamt kan trumfa igenom avgörande beslut.

Vid starten hade Intelsat 14 medlemmar och fyra jordstationer. I dag har antalet medlemmar ökat till 83, och man förfogar över 53 jordstationer i 39 länder. Nästa år beräknas antalet stationer vara uppe i 70, och Intelsat kommer då att kunna betjäna alla tätbefolkade områden utanför östblocket.*



Intelsat IV skjuts upp med Atlas Centaur-raketer. Sedan satelliten skjutits loss från bärraketen gör den först ett omlopp kring jorden innan den med sin egen motor går in i en synkron bana på 36.000 kilometers höjd över jordytan

En värld? "Inom ett årtionde", spår Comsats direktör Joseph V. Charyk, "kommer elektroniska bibliotek i ett land att kunna utnyttjas direkt av studenter i ett annat land. Tidningar, tidskrifter och böcker som sänds ut i faksimil från en central redaktion kan tryckas i en rad olika städer samtidigt. Skolbarn i utvecklingsländer kommer att ha tillgång till de allra modernaste utbildningsresurserna."

Redan nu har en grupp schweiziska läkare på en stor skärm i en amfiteater i hemlandet kunnat följa en hjärtoperation utförd av den världsberömda specialisten Michael De Bakey i Houston i Texas. Under operationens gång kunde de schweiziska läkarna ställa frågor till De Bakey och hans assistenter och omedelbart få svar. EKG och EEG har vid flera tillfällen sänts från en kontinent till en annan och patienten har kunnat få expertutlåtanden innan han ännu hunnit klä på sig.

Argentinska ingenjörer som ställdes inför ett komplicerat tekniskt problem vid ett brobygge matade från Buenos Aires en dator i USA med alla tekniska uppgifter och hade tre minuter senare fått svar.

I samband med invigningen av jordstationen i Tanum genomfördes också de första transatlantiska bildtelefonsamtalen med hjälp av L M Ericssons bildtelefonsystem. En dövsium Uddevallafamilj kunde på detta vis med hjälp av teckenspråk konversera med en svenskättad dövsium lärare i Washington. Ett par morföräldrar fick vid samma tillfälle en första titt på en dotterdotter som fötts i Washington två månader tidigare.

En ny typ av satelliter har föreslagits för att reglera den allt tätare flygtrafiken. De skulle också kontinuerligt kunna ge piloterna väderutsikterna. Liknande projekt har diskuterats för att ge sjöfarten navigeringshjälp.

När nya satelliter sänts upp för nationellt eller internationellt bruk

kommer nya kommunikationsmöjligheter att öppnas för enskilda och företag. Brev och räkningar kan sändas utan att posten behöver utnyttjas. Man kommer att kunna göra olika typer av inköp och bankaffärer utan att lämna hemmet. Genom att slå ett visst nummer får man möjlighet att beställa t. ex. en viss teaterpjäs, en film, en golflektion, eller en kurs i fysik, från ett bibliotek och få den visad på en TV-skärm i hemmet.

Utan tvivel kommer detta fantastiska kommunikationsnät att bli nervsystemet i morgondagens värld. Författaren Arthur Clarke, som förutspådde kommunikationssatelliternas oanade möjligheter långt innan raketekniken utvecklats tillräckligt för att man skulle kunna skjuta upp satelliter, förklarade för undertecknarna av Intelsat-överenskommelsen 1971: "Vare sig ni är medvetna om det eller ej så har ni just nu undertecknat det första utkastet till konstitutionen för Jordens förenta stater."

HAN SÅG TEFAT.

- Min första tanke var att det var det ryska rymdskeppet, säger förste polisassistent Ove Westberg från Ljusdal. Om det stjärnliknande föremål som han natten tillmåndagen såg på himlen.

Jag kom körande på väg hem, och såg det starka ljuset från. Det var starkare än ljuset från TV-masten härintill och så skiftade det i färg, säger han. - Det var än rött, än grönt och än gult och orange. Jag såg det vid sidan av vägen en bra bit och till slut stannade jag för att titta. Det var riktigt kusligt. Jag jämförde med aftonstjärnan som också var uppe och såg att det konstiga föremålet var ungefär tre gånger så stort, och bara en meter ovanför horisonten. - När jag kom hem ritade jag på kartan för att se ungefär var föremålet skulle kunna ha befunnit sig, sid 8 säger polisassistent Westberg.

— **Av Ulf R Johansson** —

LONDON (KvP) Vad betyder det när en stor författare och idéhistoriker träder fram och säger: "Jag har motvilligt gått över"?

Det handlar alltså om parapsykologin, om våra möjligheter att kommunicera och påverka tankeplanet. **Arthur Koestlers** senaste bok — *The Roots of Coincidence* (Hutchinson, 1972) — ägnas helt åt bevisföringen för den paranormala verkligheten.

Visst är det ett märkligt ställningstagande av den lidelsefullt naturvetenskapligt intresserade Koestler. Men han har inte haft svårt att komma fram till sin slutsats: hela den moderna fysiken bygger ju på upptäckter, begrepp, teorier som ställer allt gammalt, "klassiskt" på huvudet.

Parapsykologin och atomfysiken får i verkligheten mer och mer med varandra att göra. "Psi" är termen inom bägge vetenskaperna för det okända...

Koestler tränger djupt in i sitt ämne. Inte en vrå lämnas utan synpunkter. Han konstaterar, att parapsykologienas experimenterande utförs med precis samma vetenskapliga noggrannhet som vilken annan naturvetenskap som helst. Samma vetenskapliga metodik kommer till tals.

Slump eller ... ?

Sannolikhetenskalkylen är den viktigaste ingrediensen i den parapsykologiska forskningen. Om en försöksperson gissar rätt på tärningskast mer än sannolikhetslagen tillåter, föreligger ett bevis på paranormal förmåga. Visst, slumpen kan spela sin roll — men är antalet försök tillräckligt stort är möjligheten att det rör sig om slump försvinnande liten.

Blir trötta

Koestler fäster också stort värde vid det faktum, att försökspersoner med paranormal förmåga efter en tid blir trötta rent fysiskt under experimenten — då sjunker

också antalet rätta gissningar, om det nu gäller tärningskast, kortgissningar etc.

Koestlers målsättning är att ta död på den gamla materialismen, det sticker han inte under stol med. Genombrutten de senaste åren inom atomfysikens mini-värld länder honom hjälp på traven. Han citerar med illa dold förtjusning gamle James Jeans, som en gång skrev att "universum mer börjar likna en stor tanke än en stor maskin".

Negativa massan

Märkliga fenomen som neutronen, quarken, positronen, negativa massor etc finns med i den moderna atomfysiken. Negativa massor?

Koestler:

— Självklart är den negativa massan obegriplig för oss. Om något över huvud kan sägas om en partikel av det slaget är det, att om man försöker knuffa den framåt rör den sig bakåt, och om man blåser på den sugs den in i ens lunga...

Närmar sig fysiken

Positronen (elektronens motsats) är en annan partikel, som fysikerna jobbar med. Teorier har framlagts där man hävdar, att den egentligen är en partikel som rör sig bakåt i tiden!

Koestler kan sammanfatta:

— Närmandet mellan parapsykologin och den moderna fysikens begreppsvärld är ett viktigt steg mot korsandet av den största

vidskepseln i vår tid — det tidiga ertionhundratalets materialistiska universum.

Koestler ger själv spännande uppslag till tolkningen av de paranormala fenomen. Men det viktiga är ändå: en

stor kulturpersonlighet träder fram och erkänner att han accepterar bevisen för den paranormala världen. Även om han med rätta kan kritiserats för långa citat av andra, är det ändå han själv

som tar ställning.

Bättre hjälp torde inte parapsykologin få. Nu återstår bara att *The Roots of Coincidence* översätts till svenska. Om man vågar, vill säga.



Säreget monument i

—Av ERIC JOHANSSON—

ÄNGELHOLM: Ett säreget monument över "det oförklarliga" har tillkommit mitt inne i ett otillgängligt avsnitt av Vegeholms skog i grannskapet av badplatsen "Sibbriken" i Ängelholm. De märken och cirklar som förbryllat många och som åtskilliga anser bekräftar "Polenaktionen" Gösta Carlssons uppgifter om möte med ett rymdskepp och varelser från en annan planet — har nu markerats med kraftiga cementgjutningar.

I en större veckotidning har Gösta Carlsson berättat om det han upplevde en gång för över 25 år sedan. Det var sommaren 1946 som han såg en rymdfarkost som närmast kunde betecknas som en jättestor diskus gå ner i en glänta i Vegeholmsskogen, föregånget av ett kraftigt ljusken. Efter sig lämnade farkosten kraftigt avbrända cirkelmärken på marken, märken som enligt uppgifter har varit klart synbara ända sedan dess.

INSKRIFTION

Vad det nu än varit som Gösta

Vegeholmsskogen

Carlsson upplevt för över 25 år sedan har det intresserat oerhört många och bl a har rymdintresserade från Chalmers i Göteborg besökt platsen och tagit vissa prover men så vitt man vet inte kunnat få fram några fakta om event radioaktiv utstrålning e d.

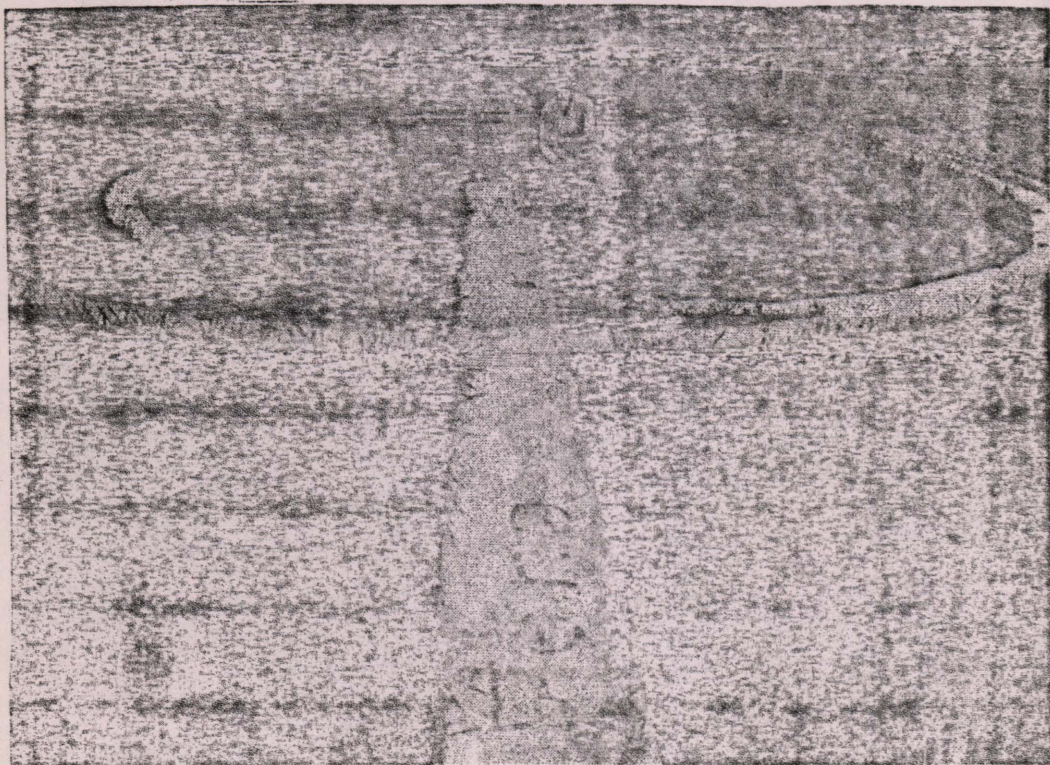
Markägaren Erik von Geijer på Vegeholm och Gösta Carlsson har emellertid föresatt sig att för eftervärlden bevara de klara markeringar som funnits i gläntan. Det har nu skett med gjutning, på vilka vissa vägledande inskriptioner gjorts.

INRÄNGNAD

Hela området har markerats med en trådinrängnad. Den yttre cirkelmarkeringen har en diameter på 16 m. Innanför denna finns ytterligare två sammankopplade ringar, som enligt inskriften anges som "inre turbinstrålar". Den andra markeras som den "yttre". I anslutning till de två inre ringarna har gjutits ett par kraftiga "stötplattor", och från centrum går det också ut en bred radiomarkering med texten "Fena". Vidare har de ansvariga för gjutningsarbetet också angett "Ljuri-dé".

Cirkellinjerna visar inre och yttre turbinstrålar.

Elisabeth Dahlsiröm sitter vid "fena".



ATTRAKTION

Det unika gjutningsarbetet på området har givetvis tillkommit i syfte att bevara "rymdgläntan" åt eftervärlden som ett monument över en oförklarlig upplevelse. Området ligger emellertid ganska svårtillgängligt och om man möjligen har sökt på att leda intresserade till "rymdplatsen" bör någon form av vägledning ges från Sibirien. Då kan gläntan med det unika monumentet bli en attraktion.

Under alla omständigheter är det uppebart att det är det första minnesmonumentet i Sverige över ett "rymdbesök".

**Talkottkörteln är
vårt tredje öga?**

Telepati, sjätte sinne och känslan av "att jag har varit här förr" – allt det där är själens hemligheter som vetenskapen en gång förkastade men som man idag tar på allvar. Experterna antar att många av oss äger dessa krafter. Problemet är att i motsats till fåglar och andra djur så har vi aldrig lärt oss att använda dem. I Amerika kommer man nu till och med att använda telepati vid rymdfärder...

□ I ett litet förseglat laboratorium i utkanten av Moskva satt en ung vetenskapsman och stirrade intensivt på en serie kort som föreställde olika föremål, från metallfjädrar till tekannor.

Mer än tvåhundra mil därifrån, i staden Novosibirsk, satt en annan man med papper och pennor – och ritade ner allt som han kom att tänka på. Bland de saker som han ritade fanns – en fjäder och en tekanna...

Såna tricks ansågs förr i tiden höra hemma bland tokar eller professionella trollkonstnärer. Nu utgör de – under kontroll av medicinska vetenskapsmän – delar av ett väldigt bevismaterial som så småningom utan tvivel kommer att visa att det finns en ny dimension i det mänskliga sinnet som är tillgänglig för vem som helst som förmår tränga in i den.

Ryssarna har trott på telepati i många år och står nu mitt uppe i experiment som de hoppas ska styrka deras teorier.

**– Jag har varit här
tidigare...**

Amerikanarna är också sysselsatta med telepatisk forskning, och det är ingen hemlighet att de hoppas att kunna utnyttja den som en kommunikationshjälp vid långa rymdfärder.

Telepati, sjätte sinne, framtidsdrömmar och förutsägelse – känslan av att "jag har varit här förut" – allt det där är hemligheter i psyket som vetenskapen en gång har förkastat men som man nu börjar ta på allvar.

En sån sak som t. ex. förutvetande, den mystiska känslan av att man känner folk som i själva verket är främlingar – att man kan förutsäga en fras innan den uttalats – har troligen upplevts av sju människor av tio någon gång under deras liv. – Det finns tusentals påvisade fall av förutvetande, säger londonpsykologen dr Peter McKellar, och det råder inget tvivel om att de är riktiga. Folk blir oroade av dessa känslor då de i själva verket kan anses som fullt normala.

Naturlig radar

De förekommer faktiskt överallt i naturen. Såna saker som radarvågor, elektromagnetism och infraröda strålar kan utan vidare avslöjas av djur. Det finns ingen teknisk orsak till att det mänskliga psyket, som är det mest utvecklade av alla, inte skulle ha samma möjligheter.

Ett bi kan känna förekomsten av en blomma på flera kilometers avstånd – en ål kan avslöja rörelser i fullkomligt mörker. Om vi kunde nå in till vårt psykes hemligheter skulle vi kunna göra samma saker.

Telepati som ryssarna undersöker på allvar kunde vara det första steget mot detta mål.

Under de senaste experimenten koncentrerade sig vetenskapsmannen Yuri Kamenski i Moskva på varje bild cirka femton minuter åt gången.

I Novosibirsk försökte Karl Nikolajev rita de bilder som Kamenski sände. Vid flera tillfällen lyckades han enligt ryssarna klara uppgiften. Några av teckningarna kunde senare konstateras vara nästan identiska med bilderna i Moskva.

Att flytta föremål med tanken

I ett hemligt laboratorium i Tjeckoslovakien leder dr Rudi Veseley, som är elektro-fysiolog, en grupp som undersöker en ännu mer speciell form av telepati: telekinesi, förmågan att flytta föremål med tankekraft.

Detta företag började för fem år sedan då en ung teknolog Robert Pavilta påstod att han kunde stanna en roterande visare med blotta tanken...

När Veseley undersökte påståendet under »vattentäta» villkor upptäckte han att Pavilta faktiskt var i stånd att hejda en tunn koppartråds rörelse – enbart genom att koncentrera sig på det...

Och hur är det med den där mystiska egenskapen som lekmän kallar »det sjätte sinnet»? Är detta enbart folklig vidskepelse eller är det en annan dold del av vårt sinne som vi borde undersöka?

För att få veta mer om det sjätte sinnet är läkarna för närvarande sysselsatta med att undersöka funktionerna hos taltkörteln, ett litet organ i hjärnans centrum som i årtal har ansetts vara helt utan funktioner.

Det tredje ögat

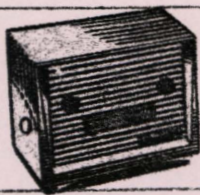
Numera tros denna körtel emellertid utgöra en möjlig länk mellan den »psykiska kroppen» och centrala nervsystemet. Körteln är oval och ungefär stor som en ärtä, och den ligger mellan de båda hjärnhalvorna.

Enligt en gammal indisk tradition ska varje människa äga ett »tredje öga», ett sorts mystiskt organ som förser oss med ett fönster mot vårt andliga liv och innehåller nyckeln till vår själsliga kraft.

I dag tror fler och fler vetenskapsmän att denna körtel kan vara »själens öga» som omvandlar de subtila intryck som det undermedvetna mottar till signaler som kan förstås av hjärnan.

Hur som helst tycks körteln aktiveras av upplysningar som når den via ögat – budskap som förmedlas av pupillernas rörelse snarare än av näthinnsans bilder.

Men om den spelar en större roll när det gäller att analysera dessa budskap återstår fortfarande att bevisa.



UFO rapporter

Himla- fenomen igen

Flygande tefat- armada siktad ^{15/31}₁₀ i norra Finland

Inte mindre än 13 "flygande tefat" sågs ha observerats natten mot måndagen över himlavalvet vid Kuusamo i norra Finland. De märkliga UFO-objekten skulle ha flugit på olika höjder och de iaktogs av ett stort antal personer i byn, uppger Norrbottens-Kuriren.

De lyste röda mot himlen och lämnade efter sig en kort eldsvans. Det kan tilläggas att även i byn Hosa nära Suomussalmi, också det i norra Finland, upptäcktes vid samma tidpunkt ett cigarrliknande föremål på himlen.

Flygande tefat i ^{15-8 72} Gällivare?

GÄLLIVARE, TT

Ett lysande koniskt halvgenomskinslikt föremål som ryckvis förflyttade sig med ca tio kilometers hastighet på 1.100 meters höjd i Gällivare har inte kunnat identifierats.

— Jag iakttog föremålet i närmare tre timmar, berättar trafikledarassistent Eno Malmros vid Gällivare flygplats.

— De aktuella myndigheter jag kontaktade hade ingen förklaring och inte ens radarstationen i Boden fick något eko.

Föremålet stod ibland stilla på himlen så det kan knappast röra sig om en väderballong, säger Malmros.

Tefats-möte ¹⁴⁻²⁻⁶⁷

MEXICO, TT-AFP

Ett guatemalanskt trafikplan var nära att kollidera med "ett flygande tefat" då det var på väg till Mexicos flygplats omtalar kvällstidningen Ultimas Noticias.

Piloten, Alfredo Castaneda, rapporterade till flygplatsen att ett runt silverglänsande föremål med en röd boll på toppen susade förbi hans plan då han flög över Oaxaca-staten 400 km sydöst om huvudstaden.

20/4 71
MALMÖ (KvP) Nu har Malmöborna sett mystiska himlafenomen igen.

Det var i söndagsnatt, vid halv tolvtiden. Flera personer iakttog märkliga ljussken på himlavalvet.

Så här berättar Rezső Csek:

— Det var en tydlig V-formation med 5 eller 7 farkoster. De kom från väster och for mot öster. Det gick fort undan. Passagen över himlavalvet tog på sin höjd 1 1/2 sekund!

Tror du att det var ett naturligt fenomen?

— Jag har sett både stjärnfall, blixtar, satelliter och flygplan — och något i den stilen var det absolut inte! Jag tror att det var något utomjordiskt.

KvP har kollat med Bulltofta. Några radarobservationer föreligger inte från den aktuella tidpunkten.

— Enligt mina beräkningar skulle det vara cirka en mil från Ljusdal. Och det konstiga är, att en sjuttonårig flicka för bara en vecka sedan såg två flygande tefat på vardera sidan om huset, precis här i trakten också. Och två fruar ett par mil härifrån har också sett det här konstiga lysande föremålet.

En inbyggd mottagare

En ännu mer förbluffande teori är att tallkottkörteln skulle fungera som en sorts inbyggd mottagare för kosmisk strålning. Den kosmiska strålningen har utan tvekan en betydande inverkan på vårt sätt att leva, och vi vet också att många djur är oerhört känsliga för den.

Hur sanningen än ser ut så har vi fortfarande långt kvar när det gäller att förstå tallkottkörtelns verkliga funktioner. När dessa är slutgiltigt kända kan de kanske visa sig vara viktiga delar av det pussel som representerar vår nuvarande kunskap om det mänskliga psyket.

Kvinnlig intuition är en annan av själens krafter som förbluffar de konventionella vetenskapsmännen. Dr Eric Berne, en känd New York-psykoanalytiker, beskriver den som något som liknar en person som lyssnar i mörker och tar emot varje ljud med speciell skärpa.

Medicinskt orsakas intuition av upplagrandet av impulser som inte har förvandlats till medvetande i sinnet, men man kan inte undersöka den ordentligt, och den arbetar utan tvivel ofta lika egendomligt som telepati och klärvoajans.

Nyligen hade man till exempel ett fall med en kvinna som var övertygad om att hon kände igen en medpassagerare på en kryssning trots att hon aldrig förr träffat henne.

Det visade sig att medpassageraren var identisk med den flicka som svarade i telefon hos kvinnans husläkare. Kvinnan själv var inte förvånad över sin intuition.

– Hon såg ut på samma sätt som hon lät i telefonen, förklarade hon.

De förutsägelser om framtiden som folk har i sina drömmar är ännu svårare att förklara. Förmågan att drömma om framtiden är kanske den mest mystiska av själens alla hemligheter och kanske också den svåraste att utforska.

Experterna nämner gärna fallet med den tyske kemisten Friedrich Kekule som i flera månader hade kämpat för att kunna lösa strukturen hos bensinmolekylen.

En natt efter en hård och resultatlös dag drömde han om sex kolatomer som dansade, inte i rad utan i en sluten ring – någonting som ingen annan tidigare tänkt på.

Så drömde han att han blev gratulerad av sina kolleger efter att han vunnit evig ryktbarhet inom sitt yrke.

Så småningom löstes mysteriet på exakt det sätt som drömmen förutsett – och Kekule fick äran av det...

Hur detta skedde var något som det mänskliga sinnet, trots de mest beslutsamma medicinska och vetenskapliga ansträngningar, fortfarande föredrar att behålla för sig självt... □

I vår serie om underliga, gåtfulla händelser som inträffat på vår jord, fortsätter här den amerikanske TV-reportern Frank Edwards med ett nytt fall, lika fascinerande som de övriga han beskrivit.

Här är naturen tokig



I samma ögonblick man ser platsen, är det någonting som säger en att man kommit till ett ställe där naturen har blivit vansinnig. Skulle ni befinna er på hästryggen när ni närmar er platsen, skyggar hästen omedelbart. Fåglar ändrar plötsligt kurs och flyger bort från det underliga stället. Till och med träden ger ett intryck av att de står under inflytande av krafter från vilka de inte kan vika undan. Innanför denna magiska cirkel av en tyngdkraft som löper amok lutar nämligen alla träd fullt tydligt mot den magnetiska nordpolen, trots att alla träd strax utanför cirkeln står lodrätt upp.

Detta är den berömda plats som kallas »Oregon Vortex». Den ligger längs sandbankarna vid Sardine-bukten i Oregon. Vad som utmärker platsen vet man, men varför och hur har ännu ingen kunnat svara på.

Denna häxkittel av magnetiska strömmar är ungefär 60 meter i diameter. Den är ganska cirkelrund, men mätinstrument visar att den exakta storleken av denna förvirrande plats varierar under perioder på 90 dagar. Innanför cirkeln ligger ett träskjul som en gång tjänstgjort som experimentlokal men som övergavs år 1890 då de instrument teknikerna använde började visa på tok.

Hela skjulet är skevt och vint, men man vet inte om det är de okända krafterna innanför cirkeln som påverkar det, eller om det är sättningar i grunden.

När man kliver in i skjulet, kliver man in i en annan värld. Man känner en underlig kraft som vill tvinga en neråt, precis som om tyngdkraften plötsligt ökat. Instinktivt lutar man sig tio grader framåt mot centrum av cirkeln. Lutar man sig bakåt, får man en krypande känsla av att något tvingar en in mot centrum – exakt så som alla instrument visar att något verkligen gör.

Många vetenskapsmän har gjort omfattande experiment för att kunna lösa häxkittelns gåta. De hängde tunga metallkulor i kedjor från bjälkar i skjulets tak. Besökare kan fortfarande se en av dessa kulor hänga mot marken i en vinkel som strider mot tyngdlagen. Den hänger in mot centrum i cirkeln. Det är mycket lätt att få den att pendla åt det hållet, men svårare att svänga den utåt cirkeln.

Till och med cigarrettrök påverkas av häxkittelns underliga krafter. Blåser man ut ett rökmoln i den stilla luften i skjulet börjar den forma spiraler, svävar mot cirkeln mitt och försvinner.

Ett av de otroliga trick man kan få se här är detta. Någon ställer ett tomt glas på ett sluttande bord, vars högsta sida vetter mot cirkelns mitt. Plötsligt börjar glassen klättra uppför bordskivan, dragen av de mystiska krafter som ingen kan förklara. Placerar man en vanlig boll på en jämn yta vid cirkelns ytterkant, rullar bollen obevekligt in mot mitten. Slänger man upp en massa pappersbitar virvlar de omkring i luften och dras mot mitten där de rusar runt runt i spiraler, liksom styrda av en okänd och osynlig hand.

Denna undanskynda skogsglänta där naturen tycks ha blivit tokig, var känd bland indianerna som framt förklarade för de vita männen att platsen var förtrollad. De vita måste överbevisas om de hemliga krafternas existens och när de blivit det började de sina undersökningar. De håller på än.

Kan det vara frågan om någon optisk synvilla?

Med instruments hjälp har man bevisat att det varken rör sig om en synvilla eller en fantasi. Ett så enkelt verktyg som en golfklubba kan man mycket väl använda som bevis. Det är bara att ställa den i en viss vinkel från centrum, så står den av sig själv!

De fenomen som följer med de mystiska krafter som är i omlopp i häskitteln är klart elektromagnetiska till sin karaktär. En vanlig ljusmätare som används av fotografer visar helt andra värden utanför än i cirkeln. Kompasser fungerar överhuvudtaget inte alls.

Denna världsberömda »Oregons häskittel» liknar i några avseenden en annan plats omkring åtta mil därifrån. De krafter som där är i omlopp är dock inte lika starka.

Vad det är för krafter vet man inte. Man kan mäta dem, praktiskt taget se dem, men man kan inte förklara dem. Häskitteln i Oregon är i sanning en av de underligaste och kanske »stokigaste» platser som finns på jorden.

HUMOR I UNIFORM

DET VAR sista dagen av vår rekrytutbildning och det var svårt att tro att vi efter frukosten skulle få åka hem på 15 dagars efterlängtdad permis.

Vi hade en jättestor matsal och som vanligt hade vårt kompani äran att stå sist i matkön. Medan vi väntade på att matsalsdörrarna skulle slås upp började en kille i slutet av kön säga adjö till kompisarna och gratulera dem till att de så patriotiskt och ärofyllt hade stått ut med rekrytutbildningens strapaser och visat sig tillhöra gräddan av USA:s manliga ungdom.

Vi blev smickrade av hans vackra ord och varma handtryckning och betraktade honom leende — tills vi plötsligt insåg att hans goodwillkampanj förde honom allt längre fram i kön. När dörrarna slogs upp stod han först.
-T.H.

NÄR MIN fästmö och jag hade varit skilda åt i sex långa månader skulle vi träffas tre kvart på Tansonnluftflygplatsen i Saigon. Hon var flygvärdinna i Pan American Airways och min kompanichef hade gett mig permis så att jag kunde åka till flygplatsen när hon mellanlandade. Jag var nervös och visste inte hur vårt möte skulle avlöpa på den fullpackade flygterminalen som då var den mest trafikerade i världen.

Min oro var onödig. När Julies plan hade rullat fram och passagerarna ha-

de stigit av tog hela flygplansbesättningen hand om oss och förde oss ombord. De eskorterade oss till ett par mjuka fåtöljer i första klass och serverade drinkar och sandvikare. Sedan lät chefspuvern rigga upp tre filtar som avskilde oss från yttervärlden och satte upp en »Får inte störas»-skylt. Och där satt vi alldeles för oss själva 15.000 kilometer hemifrån och minst en miljon kilometer från stridszonen. -D.B.A.